
I
SEVEN CARDS, ONE DECK
JESUS OF NAZARETH
I

JEZUS — DE KRACHT VAN HET GEVEN OM NIET

SEMANTIC REALITY 2026 · FOUNDATIONS · 16

Elke macht in de wereld vraagt iets. Een stem. Een aankoop. Een handtekening. Een loyaliteit. Een belang. Zelfs de liefde presenteert, zodra ze organisaties binnengaat, vroeg of laat de rekening.

Dan bestaat er een afwijkende kracht die aan de logica van de ruil ontsnapt. Het geven om niet. Het is de oudste macht ter wereld, en tegelijk de minst begrepen.

Jezus was niet het begin, maar hij was de eerste die de taal van het woord gebruikte en er een verhaal van maakte dat op eigen benen kon lopen. Hij bouwde geen legers. Hij stichtte geen banken. Hij opende geen tempels. Hij veroverde geen gebieden. Hij schiep een verhaal.

En wanneer een verhaal sterk genoeg wordt om zijn verteller te overleven, ontstaat er iets wat de macht onmiddellijk herkent: invloed. Toen werd het belang geboren. Niet het belang om van hem te houden. Niet het belang om hem te begrijpen. Het belang om hem te sturen zonder hem te hoeven bestrijden.

Als verteller is dit het beeld dat ik voor me zie. Een man in een gewaad. Lang. Knap. Lang haar. Gladgeschoren. Hij loopt door een lawaaierige menigte en slaagt erin te spreken zonder zijn stem te verheffen. Hij spreekt niet tot iedereen. Hij spreekt tot ieder afzonderlijk. Weinig woorden. De juiste. Woorden die niet bevelen. Woorden die openen. Woorden die meer lawaai maken dan de stilte.

Zo wordt de profeet geboren. Niet wanneer iemand hem uitroept. Wanneer mensen anderen over hem beginnen te vertellen.

Maar de mannen van de tempel merkten dat er iets veranderde. De bezoekersaantallen daalden. De nieuwsgierigheid verschoof. De aandacht ook. En wie de aandacht beheerst, beheerst de macht.

Dus ontboden ze hem in het paleis. Officieel om te begrijpen wie hij was. In werkelijkheid om te begrijpen hoe ze hem konden tegenhouden.

Hij droeg niet de tuniek van de farizeeën. Hij droeg geen tulband. Hij droeg niet de tekenen van het gezag. En nog minder had hij die lange baard die het heersende format van die tijd kenmerkte.

In hun verhoren probeerden ze hem terug binnen de omheining te brengen. Hem een categorie toe te kennen. Een etiket voor hem te vinden. Een mindere versie te maken van wat ze al kenden. Maar hij bleef ontglippen.

En één antwoord lijkt vooral als een pijl door de tijd te gaan: Waarom kijk je naar de splinter in mijn oog, en bekommer je je niet om de balk in je eigen oog?

De verwijzing gold de baard. Want elke macht onderzoekt de details van de ander wanneer ze haar eigen tegenstrijdigheden niet meer kan verdedigen. Met zijn systeem had hij de mensen een nieuwe mogelijkheid geleerd: leven buiten het format. Niet tegen het systeem. Erbuiten. Wat veel gevaarlijker is. Want systemen weten zich te verdedigen tegen tegenstanders. Ze hebben het daarentegen moeilijk om iemand te begrijpen die gewoon ophoudt zich aan hun regels te houden.

De politiek deed toen wat ze altijd doet. Dat heeft ze altijd gedaan. Toen ze hem niet kon verslaan in een gelijke strijd, gebruikte ze

het oudste wapen ter wereld: de aftrekking. Wegnemen. Verminderen. Vereenvoudigen. Het publiek voor een keuze plaatsen die al gemaakt was.

De deal op het plein kwam zoals elke goed opgezette operatie komt. Vermomd als democratie. De gladgeschoren Jezus, of de bebaarde Barabbas. Vrijheid of format. Onvoorspelbaarheid of erbij horen.

Het spel was makkelijk. Het format won. Zoals bijna altijd.

Maar juist op het moment van de nederlaag liet het geven om niet zijn ware aard zien. Want de traditionele macht reageert. Het geven om niet begrijpt. En hij antwoordde met een zin die geen organisatie, geen regering en geen algoritme nog volledig kan verklaren: Vergeef hun, want zij weten nog niet wat zij doen.

Het was geen rechtvaardiging. Het was een diagnose.

Zijn leerlingen deden de rest. Ze schreven een boek. Of misschien iets nog zeldzamers. Ze schreven een verhaal dat millennia kon overleven. Vertaald in alle talen. Doorkruist door alle culturen. Geïnterpreteerd door alle religies. Betwist, bemind, verdraaid, herschreven, verdedigd en aangevallen. En toch nog steeds hier. Geen enkele bedrijfsafdeling is er ooit in geslaagd zijn verspreiding te evenaren. Geen enkele advertentie zijn duur. Geen enkel logo zijn herkenbaarheid. Want producten reizen via markten. Verhalen reizen via mensen.

Er zit geen godslastering in dit beeld. Er is alleen het absolute recht om te vertellen. Een recht dat zich buiten hun markten beweegt, onafhankelijk en onbekommerd. En wie het er niet mee eens is, staat vrij om andere boeken te zoeken, waarin hij kan lezen welk format hem beter past.

Dit is tenslotte de kaart van Jezus. Niet de macht van het geweld. Niet de macht van het geld. Niet de macht van de regering. De kracht van het geven om niet. De enige macht die blijft circuleren, ook nadat haar verteller de speeltafel heeft verlaten.

Ferdinando
Gillette-man ⚔️